

Home News Sport Radio TV Weather Languages

جستجو

BBC PERSIAN.com

های فارسی بی بی سی

بی بی سی را صفحه اصلی خود کنید | راهنما

به روز شده: 12:13 گرینویچ - یکشنبه 06 اوت 2006 - 15 مرداد 1385

این صفحه را برای دوستان خود بفرستید

صفحه بدون عکس

نخست

جهان

ایران

استان

کستان

، و فن

زرگتی

و هنر

ویدیو

ز هفتم

ه ژرف

ی شما

گلیسی

شناسی

رادیو

رادیو

کاتسها

خدمات

باره ما

ن با ما

، ایمیل

RSS

چیست؟

ر زبانها

T04H

پنتو

عربی

AZ0R

PYCC

اردو

Y35E

پرنندگان مهاجر، گزیده ای از شعرهای ژاله اصفهانی

علیزاده طوسی

گزیده ای از شعرهای ژاله اصفهانی با عنوان «پرنندگان مهاجر»، به صورت دوزبانه، در لندن منتشر شده است.

مترجم، خانم روحی شفیعی، نویسنده کتابهای «عطر زعفران» (Saffron) و «قلبهای انار» (Pomegranate Hearts)، از مجموعه های اشعار ژاله اصفهانی شعرهایی را برای ترجمه گزیده است که بتواند در مضمون نشان دهنده افقهای گوناگون اندیشه و احساس این شاعر باشد.

ژاله اصفهانی را بسیاری از صاحب نظران با عنوان «شاعر امید» معرفی کرده اند، و این در میان عنوانهای دیگری که می تواند مبین جنبه های مختلف شعر او باشد، عنوان بسیار مناسبی است، زیرا که او حتی در دردمندیهای انسان روزگار خود سخن می گوید، همدردی می کند، اما از درد نمی نالد، و می کوشد که برای گلهای به ستم پژمرده باغ بشریت، آفتاب و باران باشد، و رنگ و بوی امید را در آنها زنده کند. ژاله معتقد است که:

شاد بودن هنر است

شاد کردن هنری والاتر.

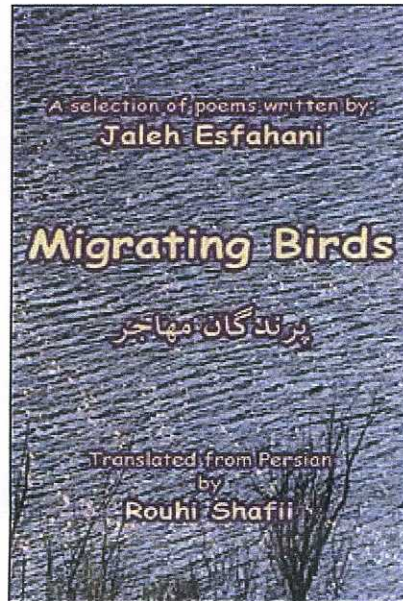
لیک هرگز نپسندیم به خویش،

که چو یک شکلک بی جان، شب و روز،

بی خبر از همه، خندان باشیم.

بی غمی عیب بزرگی ست،

که دور از ما باد!

روی جلد کتاب

عنوان بسیار مناسبی است، زیرا که او حتی در دردمندیهای انسان روزگار خود سخن می گوید، همدردی می کند، اما از درد نمی نالد، و می کوشد که برای گلهای به ستم پژمرده باغ بشریت، آفتاب و باران باشد، و رنگ و بوی امید را در آنها زنده کند. ژاله معتقد است که:

شاد بودن هنر است

شاد کردن هنری والاتر.

لیک هرگز نپسندیم به خویش،

که چو یک شکلک بی جان، شب و روز،

بی خبر از همه، خندان باشیم.

بی غمی عیب بزرگی ست،

که دور از ما باد!

هشتمین زادروز بدر شاکر السیاب، گلم بلند نوگرایی در شعر معاصر عرب

بازخوانی یک بیت کهن خوانش تازه ای از سرود اهل بخارا بر اساس زبان سغدی

شعر پنجاه متر خاک، شعری از محمد حقوقی

غزلی در باد شعری از سید ضیاء الحق سخا

اخبار روز

دیدار رحمانف از آرامگاه بیدل در هند

انتقاد بازماندگان قربانیان یازده سپتامبر از الیور استون

همایش ایران صد سال پس از مشروطیت در تهران

شهروندان کره ای هرات را ترک کردند

دریافت اخبار با ایمیل | هواشناسی | درباره ما

بلا

صفحه نخست | جهان | ایران | افغانستان | تاجیکستان | دانش و فن | اقتصاد و بازرگانی | فرهنگ و هنر | عکس و ویدیو
روز هفتم | نگاه ژرف | صدای شما | آموزش انگلیسی

BBC News >> | BBC Sport >> | BBC Weather >> | BBC World Service >> | BBC Languages >>

راهنما | تماس با ما | اخبار و اطلاعات به زبانهای دیگر | نحوه استفاده از اطلاعات شخصی کاربران

شواله خانم عزیز

سلام . این خبری را که من در معرفی کتاب
نوشته بودم ، در سایت BBC فارسی چاپ شده استو صدای آن را هم می توانستید بشنوید . بری
خدمت شما سلام می رساند . پروا آرزوی
دمیاریا را دارم .

شهرت و شاد باشید .

قرمان شا - کی نوشت

ژاله شعر خود را می گوید، و سبک و شیوه کلام او در هر شعر درخور مضمون اوست. با اینکه در حدود شش دهه، همواره سرودن شعر را دنبال کرده است، هنوز هم وقتی که شعر تازه ای از او می خوانیم، در آن رنگی و آهنگی از خستگی اندیشه ای و احساسی نمی بینیم. انگار که روح ژاله همچنان در شعرش جوان و بیدار و تازه نفس مانده است.

گزارش علیزاده طوسی

شعر او را، بدون اینکه بخواهیم برای شاعر تعهد خاصی قائل باشیم، به راستی می توانیم «شعر متعهد» بخوانیم. در این تعهد، ژاله زندگی را صحنه هنرمندی خود می داند، و با آگاهی از اینکه هرکسی نغمه خود را می خواند و از این صحنه خارج می شود، نغمه هایی را می پسندد که مردم به یاد می سپارند، و بدیهی است که مردم برای زندگی روحی و معنوی خود چیزی می خواهند که طبیعی باشد، انسانی باشد، زیبا باشد، گیرا باشد، و دریافتنی باشد، و بیشتر شاعران امروز، مخصوصاً آنها که جوان ترند، از آنجا که فریب اداهایی با عنوانهای پسامدرنیسم و ساختار شکنی و آشنایی زدایی و معنی زدایی را خورده اند، نه تنها زبان فارسی و فرهنگ انسانی را به مسخرگی گرفته اند، بلکه چیزی برای گفتن ندارند و آنچه می گویند، ارزش یک بار شنیدن هم ندارد. شاید ژاله با نظر به همین واقعیت باشد که در بند پایانی شعر «شاد بودن هنر است»، می گوید:

شاد بودن هنر است،

گر به شادی تو، دل‌های دگر باشد شاد.

زندگی صحنه یکتای هنرمندی ماست.

هر کسی نغمه خود خواند و از صحنه رود.

صحنه پیوسته به جاست.

خرم آن نغمه که مردم بسپارند به یاد.

روحي شفيعي شعرا را به زباني ساده و ، تا آنجا که مي شده است، نزديک به ترکيب کلامي متن ترجمه کرده است، و اين اگر چه در مواردی نتواند روح شعر را به جسمی منتقل کند که برای انگلیسی زبانان شاعرانه باشد، اين امتیاز را دارد که برای نسل دوم و سوم ایرانیان مهاجر سودمند می افتد، زیرا که آنها زبان فکر و فرهنگشان بیشتر انگلیسی شده است تا فارسی، و حالا با این ترجمه، به شرط آنکه فارسی خواندن بدانند، خواندن فارسی شعرا و فهمیدن آنها برایشان آسان تر خواهد شد.

شناسنامه کتاب:

Migrating Birds

پرنندگان مهاجر

ژاله اصفهانی

ناشر : Shiraz Pres, London

این صفحه بدون عکس

این صفحه را برای دوستان خود بفرستید